

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godzinach urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XXVI niedziela zwykła

28 września 2025

LITURGIA SŁOWA

**Am 6,1a.4-7; Ps 146; 1 Tm 6,11-16;
Łk 16,19-31**

Psalm responsoryjny: **Chwal, duszo moja,
Pana, Stwórcę swego.**

Jezus powiedział do faryzeuszów: „Żył pewien człowiek bogaty, który ubierał się w purpurę i bisior i dzień w dzień świetnie się bawił. U bramy jego pałacu leżał żebrak okryty wrzodami, imieniem Łazarz. Pragnął on nasycić się odpadkami ze stołu bogacza; nadto

i psy przychodziły i lizały jego wrzody. Umarł żebrak i aniołowie zanieśli go na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pogrzebany. Gdy w Otchłani, pogrążony w mękach, podniósł oczy, ujrzał z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie. I zawołał: „Ojcze Abrahamie, ulituj się nade mną i poślij Łazarza; niech koniec swego palca umoczy w wodzie i ochłodzi mój język, bo strasznie cierpię w tym płomieniu”. Lecz Abraham odrzekł:

ROZWAŻANIE

Słuchając przypowieści Jezusa, spróbuję przywołać na pamięć bolesne podziały na biednych i bogatych (informacje radiowe, telewizyjne, prasowe). Czy spotykam się z nimi także w moim środowisku? Czy nie ma wokół mnie biednych Łazarzy? Co mogę powiedzieć o mojej osobistej wrażliwości na ludzi potrzebujących?

Zwrócę uwagę na postawę człowieka bogatego. Jezus opisuje jego życie w kilku słowach: „Dzień w dzień świetnie się bawił”. Jego życie polegało jedynie na braniu i używaniu. Skutkiem takiej postawy było zamknięcie się we własnym świecie przyjemności i brak wrażliwości na potrzeby człowieka żyjącego tuż obok.

Patrząc na zachowanie bogatego, zapytam siebie przed Jezusem o moje życie: Czy nie odnajduję w sobie cech postawy bogatego? Czy nie koncentruję się jedynie na staraniach o zaspokojenie własnych potrzeb? Czy potrafię dzielić się z innymi nie tylko tym, co mi zbywa?

Los bogatego człowieka po śmierci jest gorzkim owocem jego całego życia prześląkniętego egoizmem. Podobnie jak za życia, tak i teraz jest sam. Dzieli go wielka przepaść od Łazarza i Abrahama, ponieważ takim było jego życie. Piekło dla człowieka zaczyna się w tym momencie, w którym decyduje się on żyć tylko dla siebie.

Postaram się z całą szczerością serca wyznać przed Jezusem te postawy własnego egoizmu, które najbardziej ranią moich bliskich. Trwając w milczeniu, będę prosił Jezusa, aby On sam ostrzegł mnie i wskazał na to, co w moim życiu najbardziej zamyka mnie na bliźnich. Będę prosił Go usilnie:

Jezu, uwolnij mnie od zajmowania się tylko sobą.

Ks. Krzysztof Wons SDS

„Wspomnij, synu, że za życia otrzymałeś swoje dobra, a Łazarz przeciwnie, niedolę; teraz on tu doznaje pociechy, a ty męki cierpisz. A prócz tego między nami a wami zionie ogromna przepaść, tak że nikt, choćby chciał, stąd do was przejść nie może ani stamtąd do nas się przedostać”. Tamten rzekł: „Proszę cię więc, ojcze, poślij go do domu mojego ojca. Mam bowiem pięciu braci: niech ich przestrzeże, żeby i oni nie przyszli na to miejsce męki”. Lecz Abraham odparł: „Mają Mojżesza i Proroków, niechże ich słuchają”. Tamten odrzekł: „Nie, ojcze Abrahamie, lecz gdyby kto z umarłych poszedł do nich, to się nawrócą”. Odpowiedział mu: „Jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, nie uwierzą”.

.....

OBIETNICE RÓŻAŃCOWE

Streszczenie obietnic złożonych przez Najświętszą Maryję Pannę św. Dominikowi, który pierwszy otrzymał od Niej Różaniec, oraz bł. Alanowi de la Roche, dominikańskiemu zakonnikowi, który niezwykle przyczynił się do rozpowszechnienia nabożeństwa różańcowego w wieku XV:

1. Wszyscy, którzy wiernie służyć mi będą, odmawiając Różaniec święty, otrzymają pewną szczególną łaskę.
2. Obiecuję moją specjalną obronę i największe łaski wszystkim tym, którzy będą odmawiać Różaniec.
3. Różaniec będzie potężną bronią przeciwko piekłu; zniszczy występki i rozgromi herezję.
4. Cnoty i święte czyny zakwitną – najobfitsze żniwowanie dla dusz uzyska od Boga; serca ludzkie odwróci od próżnej miłości świata, a pociągnie do miłości Boga i podniesie je do pragnienia rzeczy wiecznych. O! Ileż dusz uświęci tą modlitwą.
5. Dusza, która poleca mi się przez Różaniec – nie zginie.
6. Ktokolwiek odmawiać będzie pobożnie Różaniec święty, rozważając równocześnie tajemnice święte, nie dozna nieszczęść, nie doświadczy gniewu Bożego, nie umrze nagłą śmiercią; nawróci się, jeśli jest grzesznikiem, jeśli zaś sprawiedliwym – wytrwa w łasce i osiągnie życie wieczne.
7. Prawdziwi czciciele mego Różańca nie umrą bez sakramentów świętych.
8. Ci, którzy będą odmawiali Różaniec, znajdą podczas swego życia i w chwili śmierci światło Boże oraz pełnię Bożej łaski i będą mieli udział w zasługach błogosławionych.
9. Codziennie uwalniam z czyśćca dusze, które mnie czciły modlitwą różańcową.
10. Wierne dzieci Różańca zasłużą na wysoki stopień chwały w niebie.
11. O cokolwiek przez Różaniec prosić będziesz – otrzymasz.

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

2028 „Wszyscy chrześcijanie... powołani są do pełni życia chrześcijańskiego i do doskonałości miłości”. „Dokonałość chrześcijańska ma tylko jedną miarę, tę, że nie ma żadnej”.

2029 „Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie swój krzyż i niech Mnie naśladuje” (Mt 16, 24).

2030 W Kościele, wspólnocie wszystkich ochrzczonych, chrześcijanin wypełnia swoje powołanie. Od Kościoła przyjmuje słowo Boże, które zawiera pouczenia „Prawa Chrystusowego” (Ga 6, 2). Od Kościoła otrzymuje łaskę sakramentów, która podtrzymuje go „w drodze”. Od Kościoła uczy się *przykładu świętości*; rozpoznaje jej wzór i źródło w Najświętszej Maryi Dziewicy; zauważa ją w autentycznym świadectwie tych, którzy nią żyją; odkrywa ją w duchowej tradycji i długiej historii świętych, którzy nas poprzedzili, a którą liturgia celebrowe we wspomnieniach świętych.

2031 *Życie moralne jest kultem duchowym.* Składamy „ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną” (Rz 12,1) w Ciele Chrystusa, które tworzymy, i w komunii z Ofiarą eucharystyczną. W liturgii, a zwłaszcza w celebracji sakramentów, modlitwa i nauczanie łączą się z łaską Chrystusa, by oświecać i umacniać działanie chrześcijańskie. Życie moralne, podobnie jak całość życia chrześcijańskiego, ma swoje źródło i swój szczyt w Ofierze eucharystycznej.

12. Rozszerzającym mój Różaniec przybędę z pomocą w każdej potrzebie.

13. Otrzymałam od mojego Boskiego Syna obietnicę, że wszyscy obrońcy Różańca będą mieli za wstawienników cały dwór niebieski w czasie ich życia i w godzinę śmierci.

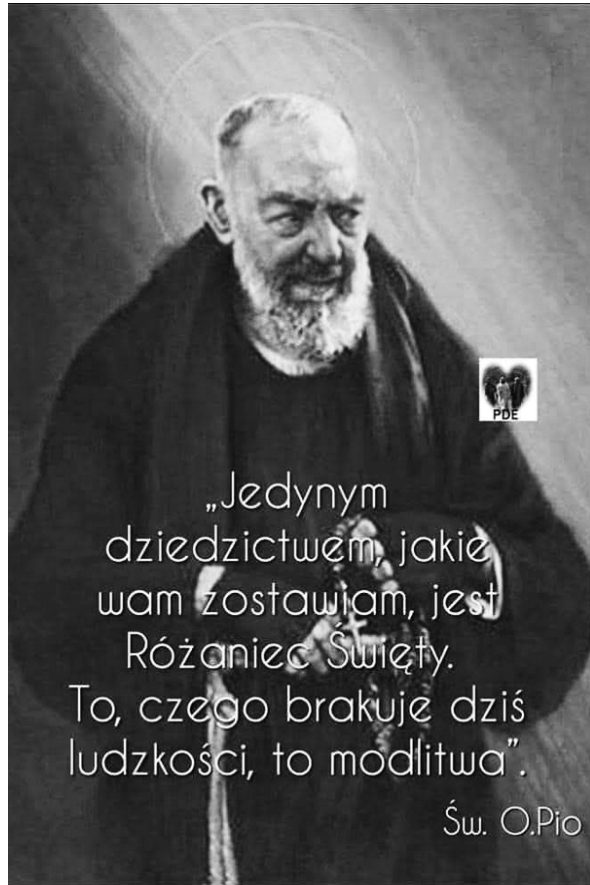
14. Odmawiający mój Różaniec są moimi dziećmi, a braćmi Jezusa Chrystusa, Syna mojego Jednorodzonego.

15. Nabożeństwo do mego Różańca jest wielkim znakiem przeznaczenia dla nieba.

ODPUST

W październiku, za odmówienie jednej części Różańca w kościele lub kaplicy publicznej, a także w rodzinie, we wspólnocie zakonnej czy w pobożnym stowarzyszeniu, wierni mogą uzyskać odpust zupełny. Oprócz wypełnienia zwykłych warunków należy także:

- odmówić pięć dziesiątek Różańca w sposób ciągły;
- z modlitwą ustną połączyć rozważanie tajemnic;
- przy odmawianiu publicznym tajemnice zapowiadać i Różaniec odmawiać zgodnie z zatwierdzoną praktyką miejscową.

„Jedynym dziedzictwem, jakie wam zostawiam, jest Różaniec Święty. To, czego brakuje dziś ludzkości, to modlitwa”.

Św. O. Pio

FRAGMENTY ENCYKLIKI *DILEXIT NOS* OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA O MIŁOŚCI LUDZKIEJ I BOŻEJ SERCA JEZUSA CHRYSTUSA

Zadośćuczynić zranionym sercom

185. Ponadto, zadośćuczynienie czysto zewnętrzne nie wystarczy ani światu, ani Sercu Chrystusa. Jeśli każdy zastanowi się nad własnymi grzechami oraz nad ich konsekwencjami dla innych, odkryje, że zadośćuczynienie za szkody wyrządzone temu światu oznacza również pragnienie, aby wynagrodzić zranionym sercom tam, gdzie została spowodowana najgłębsza szkoda, najbardziej bolesna rana.

186. Duch zadośćuczynienia „zachęca nas do żywienia nadziei, że każda, nawet głęboka rana może być uleczona. Całkowite naprawienie wydaje się czasem niemożliwe, kiedy dobra albo drogie osoby są definitywnie utracone albo kiedy pewne sytuacje stały się nieodwracalne. Jednak zamiar naprawienia i uczynienia tego w sposób konkretny jest istotny dla pro-

cesu pojednania i przywrócenia pokoju w sercu”.

Piękno prośby o przebaczenie

187. Dobra intencja nie wystarczy; niezbędny jest wewnętrzny dynamizm pragnienia, który wywoła pewne skutki zewnętrzne. Krótko mówiąc, „zadośćuczynienie, jeśli ma być chrześcijańskie, jeśli ma poruszyć serce osoby znieważonej, a nie być jedynie aktem sprawiedliwości łagodzącej, wymaga dwóch angażujących postaw – uznania, że się zawiniło, i proszenia o przebaczenie. (...) Pragnienie zadośćuczynienia rodzi się właśnie z tego uczciwego uznania krzywdy wyrządzonej bratu oraz z głębokiego i szczerego poczucia, że została zraniona miłość”.

188. Przyznanie się do grzechu wobec innych nie powinno być uważane za coś poniżającego czy szkodliwego dla naszej ludzkiej godności. Wręcz przeciwnie, jest

to zaprzestanie okłamywania samego siebie, jest to uznanie własnej historii taką, jaka jest, naznaczonej grzechem, zwłaszcza gdy skrzywdziliśmy naszych braci i siostry: „Obwinianie samych siebie należy do mądrości chrześcijańskiej. (...) To podoba się Panu, bo Pan przyjmuje skruszone serce”.

189. Do tego ducha zadośćuczynienia należy zwyczaj proszenia braci i siostr o przebaczenie, co świadczy o ogromnej szlachetności, pomimo naszej kruchości. Prośba o przebaczenie jest sposobem na uzdrowienie relacji, ponieważ „otwiera ponownie na dialog i wyraża wolę przywrócenia więzi w miłości braterskiej, (...) porusza serce brata, pociesza go i pobudza do przyjęcia przebaczenia, o które jest proszony”. W ten sposób, „jeśli nie można w pełni naprawić tego, co jest niemożliwe do naprawienia, może zawsze od-

rodzić się miłość, czyniąc ranę znośną”.

190. Serce zdolne do skruchy może wzrastać w braterstwie i solidarności, ponieważ „ci, którzy nie płaczą, cofają się, starzeją się wewnętrznie, podczas gdy ci, którzy urzeczywistniają modlitwę prostszą i bardziej zażyłą, nacechowaną adoracją i wzruszeniem wobec Boga, ci dojrzewają. Wiążemy się coraz mniej z samymi sobą, a coraz bardziej z Chrystusem i stajemy się ubogimi w duchu. W ten

sposób czujemy się bliżsi ubogich, szczególnie umiłowanych przez Boga”. W konsekwencji, pojawia się prawdziwy duch zadośćuczynienia, ponieważ „ten, kto skruszy się w sercu, czuje się coraz bardziej bratem wszystkich grzeszników świata, czuje się bardziej bratem, bez fasady wyższości czy surowości osądu, lecz zawsze z pragnieniem miłowania i zadośćuczynienia”. Ta solidarność, zrodzona przez skruchę, umożliwia jednocześnie pojednanie. Osoba zdolna

do skruchy, „zamiast złościć się i oburzać z powodu zła popełnionego przez braci, płacze z powodu ich grzechów. Nie gorszy się. Następuje pewnego rodzaju odwrócenie, w którym naturalna skłonność do bycia pobłażliwym dla siebie, a nieugiętym wobec innych zostaje odwrócona, i dzięki łasce Bożej człowiek staje się stanowczy wobec siebie, a miłosierny wobec innych”.

Cdn.

OGŁOSZENIA

1. **Od środy, 1 października, zapraszamy na nabożeństwa różańcowe – codziennie o godz. 17.50.** W tym roku te nabożeństwa, zgodnie z wolą papieża Leona XIV, będą ofiarowane w intencji pokoju na świecie. Zachęcamy także do osobistej modlitwy różańcowej.
2. W tym tygodniu przypada **pierwszy piątek miesiąca**. W piątek **spowiedź św. będzie od godz. 17.00**. Po Mszy świętej o godz. **18.30** – wystawienie Najświętszego Sakramentu i modlitwa Litanią do Najświętszego Serca Pana Jezusa. **W pierwszą sobotę miesiąca** po Mszy Świętej o godz. **9.00** – nabożeństwo pierwszobotnie ku czci Niepokalanego Serca Maryi.
3. Następną niedzielą jest pierwszą niedzielą miesiąca, taca będzie przeznaczona na prace remontowe w naszym kościele.
4. W poniedziałek, 29 września, w godzinach wieczornych członkowie wspólnoty neokatchumenalnej z naszej parafii odwiedzą Parafian, głosząc Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie i dzieląc się swoim doświadczeniem wiary. Zachęcamy do życzliwego przyjęcia braci i sióstr ze wspólnot.
5. Przyjmujemy intencje **mszalne na rok 2026**. Osoby zainteresowane zamówieniem intencji na ten lub przyszły rok zapraszamy do zakrystii lub kancelarii parafialnej.
6. Zapraszamy na spotkanie dzieci przygotowujących się do Pierwszej Komunii Świętej i ich rodziców – w następną niedzielę, 5 października, po Mszy świętej o godz. **11.30**.
7. **Biblioteka Parafialna** – czynna jest we czwartki od **17:00** do **19:00** i w niedziele od **11:00** do **13:00**.
8. Od następnego tygodnia, czyli od **5 października, zmiana ulegną godziny przyjęć w kancelarii parafialnej**. Kancelaria będzie czynna **od poniedziałku do czwartku w godzinach 16.00 – 17.45**, natomiast przed południem będzie czynna **tylko we wtorki i czwartki od 9.30 do 10.00**. Dodany będzie wieczorny dyżur w kancelarii **w poniedziałki w godzinach 19.00 – 20.00**, ze względu na osoby, które pracują do późna. **W piątki kancelaria będzie nieczynna**. W najbliższym tygodniu zapraszamy do kancelarii jeszcze według starego porządku.
9. W tym tygodniu w liturgii obchodzimy:
 - w poniedziałek, 29 września – święto **Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała**,
 - we wtorek, 30 września – wspomnienie **św. Hieronima**, kapłana i Doktora Kościoła,
 - w środę, 1 października – wspomnienie **św. Teresy od Dzieciątka Jezus**, dziewicy i Doktora Kościoła,
 - w czwartek, 2 października – wspomnienie **świętych Aniołów Stróżów**,
 - w sobotę, 4 października – wspomnienie **św. Franciszka z Asyżu**.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. **Bóg zapłać!**

Redagują: ks. dr Dominik Koperski oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii: www.swaugustyn.pl
Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.
